

vet oplyst, at „i Retning af“ ikke kan for-
andres, da det er de i det slesvigiske Patent
brugte Udtryk.

Angaaende Maaden, hvorpaa Anlæget
skal udføres, er det oplyst, at Hensigten
er, at Kongeriget skal anlægge de 2 Mill
fra Ribe til Brøns i 1860 og 1861 og
Hertugdømmet omtrent samtidig de 4 Mill fra
Brøns til Lønder, og at man idetmindste fra
Kongerigets Side i 1859 vil udføre de for-
beredende Arbejder. Flere Grunde kunne tale
for, at Kongeriget anlægger Veien i de Sogne,
hvor den overveiende Deel hører til det, og
Hertugdømmet i de Sogne, hvor det Omvendte
er Tilfældet; men da dette vilde medføre
mange praktiske Vanskeligheder og større Bes-
kostninger paa Grund af, at hver Landsdeel
da maatte anlægge 2 Veistykker, som vare flere
Mill skilte fra hverandre, maa Udvalget
billige den paatænkte Ordning. Derimod finder
det ingen Grund til at indskrænke det, der
skal gjælde af Forordningen af 29de Septbr.
1841, til §§ 4—8, da der jo gives Mini-
steriet Bemyndigelse til nærmere at bestemme
saadanne Forandringer deri, som Forholdene
maatte gjøre nødvendige, og da § 3 henviser til
nogle af de andre Paragrapher i Forordning-
en. Det oplystes fremdeles, at det er paa-
tænkt ved de forberedende Arbejder at tilfalde
sagkyndige Mænd fra Egnen, dels kongerigiske,
dels slesvigiske Beboere, hvilket paa Grund af
de forviklede Forhold maa anses for særdeles
ønskeligt.

Medens Udvalget finder den Maade,
hvorpaa Udgifterne fordeles mellem Her-
tugdømmet og Kongeriget og mellem dette
og Ribe Amt, tilstrækkelig begrundet ved de
Udkastets ledsagende Motiver, maa det der-
imod meget ønske, at det ved en nærmere For-
handling med det slesvigiske Ministerium maatte
lykkes Indenrigsministeriet at faae alle Bom-
huse fjernede fra Veien, da en Anbringelse af
dem nødvendig maa føre til en Ubillighed mod
Kongerigets Beboere ved den sydligere Deel
af Veien. Det maa derfor tilraade en dertil
sigtende Forandring af § 3.

Angaaende Bedligeholdelsen af Veien
og det dertil knyttede Veipoliti er det klart,
at den i Udkastet foreslaaede Ordning, at
Kongeriget overtager Veien fra Ribe til Brøns
og Hertugdømmet Veien fra Brøns til Lønder,
kan medføre ikke ringe Ulemper for Befolk-
ningen, men paa den anden Side vilde en
Omordning, saaledes at Kongeriget overtog
de Stykker af Veien, der gik igjennem de over-
veiende kongerigiske Sogne, og omvendt, gjøre
Bestyrelsen ikke blot vanskeligere, men ogsaa
kostbarere, og Udvalget troer derfor at burde
følge Udkastet, især da Ulemperne ramme
saavel Hertugdømmets som Kongerigets Be-
folkning, om end i forskjellig Grad, og den
hele Ordning af Bedligeholdelsen jo, hvis de
skulde vise sig at overveie Fordele, senere
kunde forandres ved en ny Overenskomst
mellem Landsdelene. For at Gjenstidigheden
imidlertid kan blive fuldstændigere, naar det
ikke skulde lykkes at bevæge det slesvigiske Mini-
sterium til at opgive Bommene paa Hertug-
dømmets Audeel af Veien, antager Udvalget, at
Ministeriet bør sættes istand til at opføre
Bomhuse ogsaa paa det Stykke af Veien, som
skal vedligeholdes for Kongerigets Regning,
og der opkræve Bompenge efter Hertugdømmets
Taxter, og foreslaaer derfor i dette Diemed
en Forandring af § 4. Det kunde da senere
komme under Overveielse, om man ikke kunde
give de kongerigiske Beboere en eller anden
Erstatning for den dobbelte Byrde, de maatte
bære.

Ligesom der allerede i Udkastets § 4 ud-
trykkelig er krævet en tilsvarende Bestemmelse
fra Hertugdømmet Slesvigs Side, saaledes
bør dette vistnok ogsaa skee saavel i § 3
som i § 5, og endelig antager Udvalget, at
der bør tilføies en ny Paragraph, hvori den
for nødne Udgift bevilges for det kommende
Finantsaar.

I Genhold hertil tillade vi os da at stille
følgende Endringsforslag:

Til § 2.

„§§ 4—8“ udgaaer.